

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ PhDr. J. O.**, bývajúceho v B., **2/ MUDr. T. O.**, bývajúceho v B., oboch zastúpených JUDr. M. K., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ Mestu S.**, zastúpenému A., s.r.o., so sídlom v B., **2/ B. K.**, bývajúcej v B., **3/ Ing. arch. J. H.**, **4/ Ing. I. H.**, bývajúcim v B., **5/ K. K.**, bývajúcemu v B., **6/ M. K.**, **7/ Ing. P. K.**, bývajúcim v B., **8/ MUDr. K. H.**, bývajúcej v B., **9/ Ing. E. B.**, bývajúcej v B., **10a/ MUDr. M. K.**, bývajúcej v B., **10b/ JUDr. T. M.**, bývajúcej v B., **10c/ JUDr. Ľ. K.**, bývajúcej v B., **11/ M. M.**, bývajúcej v B. a zastúpenej žalovanou **10b/**, **12/ A. B.**, **13/ K. B.**, bývajúcim v B. a zastúpeným D. V., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o **určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. V-2 12 C 199/1995, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2009, sp. zn. 15 Co 60/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 14. novembra 2008, č.k. V-2 12 C 199/1995-342 zamietol žalobu o určenie spoluvlastníckeho práva každého zo žalobcov v podiele 6/18 k nehnuteľnostiam v k.ú. S., zapísaných v Pk. vl. č. X. ako parcely č. X. a X.. Žalovaným nepriznal náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania zistil, že nehnuteľnosti, tak ako boli žalobcami označené, už neexistujú, nakoľko z nich boli vytvorené nové parcely. Keďže označenie nehnuteľností nezodpovedá evidencii v Katastri nehnuteľností, prípadný zápis

vlastníckeho práva žalobcov k nim by bol materiálne nevykonateľný, čo zároveň vylučuje existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. Okrem toho nebola splnená podmienka pasívnej legitímácie (všetkých) žalovaných, z ktorých viacerí nie sú vlastníckmi novovzniknutých nehnuteľností; naopak ich vlastníckmi sú okrem označených žalovaných i ďalšie osoby, ktoré však žalobcovia ako žalovaných neoznačili, opomenúc tak nevyhnutnosť núteného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 2 O.s.p.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov rozsudkom z 9. septembra 2009, sp. zn. 15 Co 60/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Poukázal na správne postupy, skutkové zistenia i právne závery súdu prvého stupňa. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovaným ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie, ktoré odôvodnili nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedli, že súdy nižších stupňov správne konštatovali existenciu spoluvlastníckeho práva každého zo žalobcov v podiele 6/18 k sporným parcelám, avšak už nezohľadnili skutočnosť, že k ich následnému rozparcelovaniu došlo bez právneho dôvodu, pričom novovzniknuté nehnuteľnosti neboli žalobcom vyvlastnené, konfiškované ani od nich vykúpené, napriek čomu sa k nim zriaďovali právo osobného užívania fyzických, resp. vlastnícke právo právnických osôb. Nesúhlasili so závermi súdov o neosvedčení svojho právneho záujmu, ani o nedostatkoch týkajúcich sa núteného procesného spoločenstva žalovaných, nakoľko každý z nich „získaval novovzniknuté parcely vlastnou iniciatívou a samostatným konaním“. Z týchto dôvodov navrhli dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a rozhodnúť v zmysle ich (pôvodnej) žaloby.

Po podaní dovolania došlo k zmene okruhu účastníkov konania na strane žalovaných. Pôvodný žalovaný 2/ B., a.s. zanikol bez právneho nástupcu. Na miesto pôvodnej žalovanej 10/ Ing. K. K. nastúpila právna nástupkyňa (dedička) Ing. E. B. (žalovaná 9/). Na miesto pôvodného žalovaného 11/ P. M. nastúpili právni nástupcovia (dedičia) MUDr. M. K. (žalovaná 10a/), JUDr. T. M. (žalovaná 10b/), JUDr. Ľ. K. (žalovaná 10c/) a M. M., ktorá je zároveň žalovanou 11/.

K dovolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovaní 1/, 2/, 3/ a 4/, ktorí sa zhodne stotožnili s rozhodnutiami súdov nižších stupňov a dovolanie navrhli „zamietnuť“ ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Žalobcovia dovolaním napadli rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné

proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie je odôvodnené výhradne nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

V prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

O trovách konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. apríla 2011

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková